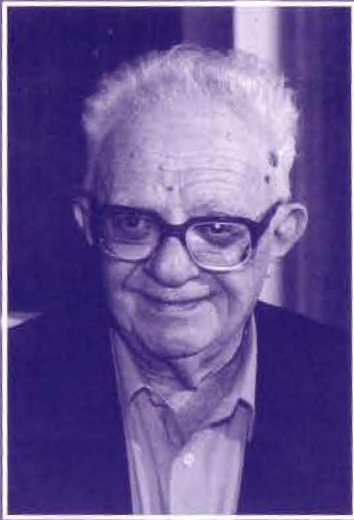

שמואל נח אייזנשטדט

נולד בוורשה שבפולין (1923) ועלה ארצה בהיותו בן 12. החל ללמוד באוניברסיטה העברית ב-1940, קיבל תואר מוסמך ב-1946 ותואר דוקטור בסוציולוגיה ב-1947.

מאז 1944 הורה באוניברסיטה העברית, בה כיהן כראש המחלקה לסוציולוגיה (1950–1969), וכדיקן הפקולטה למדעי החברה (1966–1969). היה עמית מחקר במכון טרומן שבאוניברסיטה העברית. מאז 1974 הוא עמית מחקר בכיר במכון ון ליר בירושלים.

פרופ' אייזנשטדט הוא אבי מדע הסוציולוגיה בארץ. ניתוחיו המדעיים מתבססים על מחקר השוואתי והיסטורי של מוסדות, תהליכים ורעיונות של חברות שונות בעולם. חלק מרכזי בעבודתו ייחד לציוויליזציה היהודית ולחברה הישראלית. בעקבות מורו, מרטין בובר, מחקריו וכתיבתו נעים בין דיסציפלינות שונות מתחומי מדעי החברה והרוח, וחיבוריו עוסקים בבעיות כלל-עולמיות של דמוקרטיה, מודרניות או פונדמטליזם.

פרופ' אייזנשטדט היה פרופסור אורח ועמית מחקר בעשרות אוניברסיטות בעולם (בהן הארוורד,

מישיגן, שיקאגו, MIT, סטנפורד, היידלברג, ארפורט, ציריך, וינה והונג קונג) וחבר במכונים ללימודים מתקדמים בסטנפורד, בווסנאר (הולנד), אופסלה וברלין. כיהן כנשיא האגודה הסוציולוגית הישראלית (1969–1971) וכיו"ר המועצה המייעצת האקדמית של יד יצחק בן-צבי (1995–1999).

הוא חבר באקדמיה הישראלית למדעים, חבר חוץ בחברה הפילוסופית האמריקנית, עמית חוץ באקדמיה הלאומית למדעים בארצות-הברית, חבר חוץ של כבוד באקדמיה האמריקנית לאמנות ולמדעים ועמית מחקר של כבוד במכון לסוציולוגיה של האקדמיה הסינית למדעי החברה, חבר חוץ באקדמיה הבריטית, חבר כבוד בבית הספר לכלכלה ולמדעי החברה של לונדון, חבר כבוד באוניברסיטה הפתוחה הישראלית ובאגודה הסוציולוגית הישראלית.

במשך יותר מחמישים שנות מחקר פרסם עשרות ספרים ומאות מאמרים, וערך ספרים חשובים בתחומי עיסוקו. עבודת המחקר שלו הוציאה לו מוניטין בינלאומיים וזיכתה אותו בפרסים רבים, בהם: פרס מקאיוור (McIver) של האגודה הסוציולוגית האמריקאית (1964); פרס רוטשילד למדעי החברה (1970); פרס ישראל במדעי החברה (1973) פרס בלזן (1988); פרס מקס פלנק (1994); פרס אמלפי לסוציולוגיה ומדעי החברה (2001); פרס הומבולדט (2002); פרס א.מ.ת. (2005) והפרס לזכר הולברג (2006). אוניברסיטאות רבות העניקו לו תואר דוקטור לשם כבוד ובהן: הלסינקי, הארוורד, תל אביב, דיוק, אוניברסיטת מרכז אירופה ואוניברסיטת ורשה.

אוניברסיטת חיפה

סנאט אוניברסיטת חיפה בתוקף סמכויותיו המוענקות לו
על-ידי חוקת האוניברסיטה ובהתאם להמלצות הנשיא והוועד הפועל

מעניק בזאת

לשמואל נח אייזנשטדט

את התואר

דוקטור לפילוסופיה

לשם כבוד

על תרומתו רבת ההיקף והמוניטין לחקר הסוציולוגיה בישראל ובעולם
ובמיוחד לחקר הציוויליזציה היהודית והחברה הישראלית;
על טיפוח חוקרים צעירים
ועל ידידותו לאוניברסיטת חיפה.

ניתן בחיפה, ישראל

י"ט בסיון תשס"ז, 5 ביוני 2007

פרופ' יוסי בן-ארצי
רקטור

אנהיין 25-12
פרופ' אהרון בן-זאב
נשיא

Shmuel Noah Eisenstadt

Born in Warsaw, he was 12 years old when he came to Israel in 1923. He began his studies at Hebrew University in 1940, and earned his M.A. (1946) and Ph.D. (1947) in sociology from that institution. He began teaching there in 1944 and went on to serve as Chairman of the Department of Sociology (1950-1969). He also served as Dean of the Faculty of Humanities (1966-1969). He was a research fellow at Hebrew University's Truman Institute, and has been a senior research fellow at the Van Leer Jerusalem Institute since 1974.

Professor Eisenstadt is the father of the science of sociology in Israel. His analyses are based on comparative and historical research of institutions, processes and conceptions of various societies around the world. A central part of his work is devoted to Jewish civilization and to Israeli society. Following in the footsteps of his teacher, Martin Buber, Professor Eisenstadt's studies and writings traverse various disciplines in the Humanities and Social Sciences; his publications deal with universal problems of democracy, modernity and fundamentalism.

Professor Eisenstadt has been a visiting professor and research fellow at scores of universities around the world (among them Harvard, Michigan, Chicago, MIT, Stanford, Heidelberg, Erfurt, Zurich, Vienna and Hong Kong) and a member of advanced studies institutes at Stanford, Wassenaar (Holland), Uppsala and Berlin. He has served as president of the Israel Sociological Society (1969-1971) and as chairman of Yad Ben-Zvi's Academic Advisory Council (1995-1999).

He is a member or honorary external member of prestigious academic societies: Israel Academy of Sciences and Humanities, American Academy of Arts and Sciences, Institute of Sociology of the Chinese Academy of Social Sciences, The British Academy, London School of Economics and Political Science, Open University of Israel and the Israeli Sociological Society.

Over the course of more than fifty years, he has published tens of books and hundreds of articles and edited major books in the fields of his expertise. Professor Eisenstadt's research has gained him an international reputation and earned him many prizes, among them: McIver Prize of the American Sociological Association (1964), Rothschild Prize in Social Sciences (1970), Israel Prize in Social Sciences (1973), International Balzan Prize (1988), Max Planck Award for Social Sciences (1994), Amalfi Prize for Sociology and Social Sciences (2001), Humboldt Research Award (2002), EMET Prize in Sociology (2005) and the Holberg International Memorial Award (2006). Universities that have conferred the honorary doctorate upon him include Harvard, Helsinki, Tel Aviv, Central European, Warsaw and Hebrew Union College.

University of Haifa

The Senate of the University of Haifa, by virtue of the authority vested in it by the constitution of the University and in accordance with the recommendations of the President and the Executive Committee

hereby confers upon

Shmuel Noah Eisenstadt

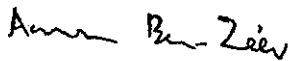
the degree of

Doctor of Philosophy, Honoris Causa

in recognition of his extensive renown and contribution to sociology research in Israel and around the globe, in particular the study of Jewish civilization and Israeli society; in token of his cultivation of a young generation of scholars and for his friendship toward the University of Haifa.

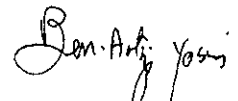
Conferred in Haifa, Israel

19 Sivan 5767/June 5, 2007

Prof. Aaron Ben-Ze'ev

President

Prof. Yossi Ben-Artzi

Rector